Trench warfare with the devil or having already won? 1 of 4
Loopgravenoorlog met de duivel of al gewonnen? 1 van 4

Hallo allemaal,
Moeten we leven in de geestelijke loopgraven, in de verdediging zijn, bang dat wat we zeggen of doen, of niet zeggen of niet doen, de deur voor de duivel in ons leven kan openen?

Of behandelen we de duivel als een lastpak, zoals een zoemende vlieg, maar geen echte bedreiging voor ons of onze geliefden?

Als we alles doen om te staan, en als we alles gedaan hebben, staan we dan vanuit het perspectief dat we al gewonnen hebben, of trekken we die hele wapenrusting aan om te strijden tegen een vijand waarbij onze overwinning nog niet vaststaat?

In de dagen van de Word of Faith (WOF) beweging...
... stond 'positieve belijdenis' centraal. Daarmee samenhangend moest je oppassen geen woorden te zeggen die als negatief werden ervaren.

Rond 1981 namen we afscheid van een paar vrienden en maakten de fout om met een zwaai te zeggen: "Wees voorzichtig/Hou je haaks!" (Engels: Be careful, ‘care’ is zorg) Wow, de vrouw reageerde! Je zou denken dat we net haar moeder beledigd hadden, zoals ze om zich heen sloeg en ons boos corrigeerde: "Wij verwerpen dat in de naam van Jezus, geen duivel, wij nemen geen zorgen op ons. Weet je niet dat 'take care' zeggen betekent dat je zorgen op jezelf gaat leggen? Wij doen dat niet omdat wij niet willen dat de duivel een open deur in ons leven heeft!" Wow. We sloten de deur na streng berispt te zijn.

Het enige wat we probeerden te doen was zorg voor hen uit te drukken tijdens hun rit naar huis in het donker... we suggereerden niet dat ze de zorgen van de wereld op hun schouders zouden nemen. Wow, dat was een levendige les op twee gebieden - allereerst, voorzichtig te zijn met wat we zeiden, (oeps, ik deed het weer) en twee, er waren mensen die echt bang waren dat als ze een misstap maakten, de duivel in hun leven kon komen en verwoesting kon aanrichten.

Hier zijn we tientallen jaren later
Het geloofssysteem met betrekking tot het juiste zeggen en het bezorgd zijn dat we de deur voor de duivel openzetten, bestaat niet alleen, maar bloeit, en is veel verfijnder geworden.

Er is een groep die gelooft in een uitgebreid rechtssysteem in de hemel, met regels en protocollen volgens welke wij onze zaak kunnen voorleggen. Als we iets verkeerd doen, dan kan de zaak tegen ons zijn.

Er is de groep die in detail ingaat op elke demon die de leiding heeft over alles, van naties tot regio's tot steden, en zij voeren in gebed strijd tegen die demonen. Op het hoogtepunt van het onderricht over het oorlog voeren met geesten over steden, kleedde een groep in Tulsa zich in legerkleding en huurde de 60ste verdieping van een gebouw, zodat zij dichter bij de overste van de macht van de lucht konden zijn.

Lezen wij in Handelingen of in de brieven, dat Paulus of Petrus, Jacobus, Johannes of Filippus geestelijke oorlogsvoering voerden over steden waar zij naar toe reisden? Zien we hen dat doen in Samaria of Efeze, om de boze geesten over die steden af te roepen? Neen.

Er is ook de groep(en) die hun leiders nauwgezet volgt, die aan elk woord hangt, vaak een of ander geestelijk teken of bedreiging lezen in alles, van de kleur van de maan tot data op de kalender. Dit alles doen zij in defensieve modus om te zien wat de duivel zou kunnen aanrichten. Herinnert iemand zich dat er gebedsalarmen uitgingen toen de westerse kalender op 6/6/(0)6 kwam te staan?

Deze stroming houdt hun publiek (gevangenen) in vervoering en volgt elke beweging, want als ze niet afstemmen op de volgende dienst, als ze niet precies doen wat hen gezegd wordt, zal de duivel zeker een deur in hun leven hebben en gebrek brengen en wat hij nog meer wil.

Angst neemt vele vormen aan, vele manieren om zich te manifesteren zoals je hierboven kunt zien, en ik heb zojuist een paar manieren genoemd. Maar als het gaat om 'religie', legt angst de last op ons om in de verdediging te gaan tegen de duivel.

Sommigen zijn zo verslaafd aan angst, dat ik het "angst p*rn" noem. Ze zijn zowel bang als gefascineerd, en bereiken een geestelijke bevrijding door de angst p*rn verslaving. Ze kunnen niet stoppen te kijken naar die beelden van het nieuws die in angst gehuld zijn.

Dezelfde angst die mensen bang maakt voor de duivel, maakt God tot de tegenstander.
Enkele jaren geleden vertelden leiders van een bepaalde geloofsstroming hun volgelingen dat als zij maar genoeg mensen op een conferentie bijeenbrachten, zij de hemel op aarde zouden brengen en opwekking over het land zouden doen uitstorten. Zij reisden van de ene stad naar de andere, hielden conferenties met 3.000 en meer mensen, en vulden zelfs een stadion of twee, en allemaal met hetzelfde thema - als we maar genoeg mensen bijeenbrengen kunnen we schreeuwen en roepen en smeken tot God de Vader om Zijn Geest over ons en over ons land uit te storten.

In de verschillende 'opwekkingen' in de recente geschiedenis was voor veel mensen schreeuwen en roepen tot God de normale zaak. Zij maakten God tot de Vader in de hemel die weigerde hen te horen, die weigerde Zijn Geest uit te storten om opwekking te zenden, tegen wie geschreeuwd moest worden, die gedwongen moest worden om gebed te verhoren, of opwekking te zenden.

Al die mensen vergaten dat Christus in hun geest leeft en dat wij één zijn met Hem - het is niet nodig om te schreeuwen.

Laat me mezelf hier even onderbreken: Als jij op een geestelijk punt bent waar jouw hemelse Vader je tegenstander is geworden, ongeacht naar wie jij geluisterd hebt, waar je ook naar hebt gekeken, ren dan alstublieft, loop niet, naar de dichtstbijzijnde uitgang. De mensen die de Vader of de Heer tot onze tegenstander maken zijn niet gezond en niet in balans.

Laten we eens kijken naar de Schrift....
Is het je opgevallen dat van Handelingen tot Judas, er heel weinig over de duivel wordt gezegd? Denk aan Lucas (hij schreef Handelingen dat 30 jaar beslaat), aan Paulus, Petrus, Jacobus, Johannes, Judas, zij schreven brieven die ons Nieuwe Testament vormen in de loop van ongeveer 70 jaar, en geen van deze mannen zegt veel over de duivel. Er is geen brief volledig gewijd aan geestelijke oorlogsvoering. Ze hebben het nauwelijks over de duivel gehad.

Ze leefden in een tijd waarin christenen werden vermoord alleen omdat ze christen waren. Maar er werd heel weinig over de duivel gezegd. Er was geen commentaar of instructie over de demonen die Caesar of lokale overheden motiveerden om christenen te vervolgen. Er waren geen oproepen om de geesten die Rome beheersten, neer te werpen.

Wij hebben 1Petrus die het meest schrijft over lijden voor de Heer. Er zijn zo'n 15 of 16 verwijzingen naar het lijden voor de Heer, waarvan een paar over het onderwerpen van ons vlees aan Christus en het lijden dat het ondergaat door tuchtiging (1Petrus 4:1), maar de rest gaat over vervolging en hoe men met zichzelf moet omgaan. (4:16-19)

Paulus heeft het over "deze tegenwoordige benauwdheid" in 1Corintiërs 7:26, verwijzend naar vervolging en het ter overweging voorleggen dat het misschien niet de beste tijd is om te trouwen - als één van jullie of jullie beiden je leven zou kunnen verliezen door martelaarschap.

En in de slotwoorden van zijn brief aan de Efeziërs heeft hij het over gebed, hoe je je moet gedragen als ouder en werkgever en werknemer, en noemt hij het aantrekken van de hele wapenrusting van God om stand te houden tegen de duivel.

De andere kant van die medaille...
Wanneer Paulus in Efeziërs 6:10-18 zegt dat we de hele wapenrusting van God moeten aantrekken, zegt hij dat in de context van het feit dat hij in de gevangenis zit vanwege zijn geloof - de eerste betekenis van die passage heeft duidelijk te maken met het standhouden tegen het complot van de duivel om je te vervolgen (v19-20).

De andere kant van de medaille is na te gaan wiens wapenrusting hij zegt aan te trekken. Als ik zeg: 'Je mag mijn jas hebben, hier, doe hem maar aan want het is koud buiten', dan begrijp je dat de jas van mij is. Dus als Paulus zegt: "Trek de wapenrusting van God aan", wiens wapenrusting is dat dan?

De Bijbelse referentie is Jesaja 59:15-21, waarvan de meeste, zo niet alle, oorspronkelijke lezers zouden hebben begrepen wiens wapenrusting het was. Jesaja profeteert over een tijd waarin degenen die goed zijn, ervan worden beschuldigd slecht te zijn. Het is een tijd waarin goed doen jezelf tot prooi maakt van slechte mensen.

Jesaja gaat verder in vers 16 en zegt dat de Heer zich verwonderde dat er geen recht was en het ontstemde Hem dat er geen gerechtigheid was, niemand om dingen recht te zetten, "Dus Zijn arm bracht redding, gerechtigheid ondersteunde Hem...Hij bekleedde zich met gerechtigheid als met een pantser, de helm des heils was op Zijn hoofd, Zijn kleding was ijver..."

Zie je, toen Paulus zei om de hele wapenrusting van God aan te trekken, was de God waar hij het over had de Here Jezus, die geestelijk was toegerust om Zijn missie op planeet aarde te vervullen (vervolgd in heel de wereld) - Herinner jij je dat David de wapenrusting van koning Saul kreeg om het op te nemen tegen Goliath? Weet je nog wat hij tegen Saul zei: "Ik kan dit niet dragen, want ik heb het niet bewezen (in de strijd)." David deed Sauls wapenrusting uit en ging naar de beek om 5 stenen te rapen, om zich te wapenen met het wapen dat hij had bewezen tegen de leeuw en de beer. (1Samuel 17:34-40)

Jezus bewees de wapenrusting in de strijd. Hij bracht met succes redding, en nu wordt ons bevolen de hele wapenrusting van God aan te trekken - het is bewezen in de strijd, het is voor ons.

Maar zijn we in de loopgraven en gebruiken we deze wapenrusting, of strijden we als David, wetende dat we al gewonnen hebben voordat de strijd begint?

We zullen het daar volgende week weer over hebben. (Deze eerste in de serie duurde een beetje lang, sorry, volgende week korter)
Tot dan, zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en email me op cwowi@aol.com

Trench warfare with the devil or having already won? 2 of 4
Loopgravenoorlog met de duivel of al gewonnen? 2 van 4

Hallo allemaal,
Ze zeggen dat als ze overheidsagenten trainen in het herkennen van vals geld, ze de agenten trainen om echt geld tot in detail te kennen. Op die manier, wanneer een vervalsing wordt gezien, herkent de agent onmiddellijk dat het vals is, omdat ze het echte zo goed kennen.

Dus in deze studie ga ik beginnen met het tonen van Nieuw Testamentische realiteiten. Als we eenmaal zo ondergedompeld zijn in nieuwtestamentische werkelijkheden, zullen we de vervalsing onmiddellijk herkennen als we die tegenkomen.

Wat is jouw 'ticket' naar de hemel?
Om het anders te vragen: "Waarom ga je naar de hemel? of: "Hoe weet je dat je naar de hemel gaat?"

De meeste mensen zouden meteen zeggen: "Mijn zonden zijn vergeven".
Maar dat is niet het juiste antwoord. Wat je in de hemel brengt is dat je geest wordt herschapen door de Heilige Geest.

"...Waarlijk, ik zeg u: 'Tenzij iemand uit water en Geest geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan.' Wat uit het vlees geboren wordt, is vlees, en wat uit de Geest geboren wordt, is geest." Johannes 3:5

Hier zegt Jezus dat het 'kaartje' naar de hemel is dat je geest wordt herschapen door de Heilige Geest - Hij zei niets over het vergeven van zonden. Zie het anders; iedereen in de hemel heeft een geest die

herschapen is door de Heilige Geest. Het oude is voorbij, zie, alles is nieuw geworden. Wij zijn nieuwe creaties in Christus.

De vergeving van onze zonden was de rechtshandeling waardoor de Vader onze geest kon herscheppen door Zijn Geest.

Hoe zit het met het water?
Voor sommigen is dit een punt van grote discussie geweest, maar als we het in de context plaatsen is het zinvol. De eerste methode om de context te bepalen is te kijken tegen wie Jezus spreekt. Dat antwoord is Nicodemus, een leider in Israël, die de bediening van Jezus probeerde te begrijpen. Ze ontmoetten elkaar 's nachts, privé, en we krijgen inzicht in dit privégesprek.

Dan vragen we "wanneer? Het antwoord daarop is: vroeg in de bediening van Jezus. In Johannes 1 ging het over Johannes de Doper, en Jezus zelf had zich onderworpen aan de waterdoop. Jezus moest Nicodemus laten zien dat Hij rechtvaardig was - Hij had alle gerechtigheid vervuld door zich te laten dopen in water. Wat betekent dat?

Wat betekende de waterdoop voor Nicodemus en het Judaïsme van de eerste eeuw? In het Jodendom van de eerste eeuw waren er vele 'rituele wassingen', waaronder de volledige en gedeeltelijke doop. Niet-Joden die Joods wilden worden, werden in water gedoopt als openbare uitdrukking van hun geloof in de God van Israël. Joodse mensen werden gedoopt als uitdrukking van berouw of hernieuwde toewijding aan de Heer.

Dus of een Jood of een niet-Jood zich bekeerde, het geloof in de God van Israël werd publiekelijk uitgedrukt door de waterdoop. Zonder dat werd je niet gerekend tot het verbond met God. Daarom onderwierp Jezus zich aan de waterdoop, zodat Hij geloofwaardig zou zijn, omdat het cultureel en historisch gezien klopte met het Joodse geloof.

Dit staat in het 3e hoofdstuk van Johannes
Jezus had zich onderworpen aan Johannes' waterdoop. De woorden van Johannes en Jezus' doop zullen nog vers in het geheugen van Nicodemus hebben gelegen, want hij begreep dat om in het geloof te worden ingewijd, Jood of niet-Jood, men eerst met water moet worden gedoopt.

Dus toen Jezus in deze privé-ontmoeting tegen Nicodemus zei: "Tenzij u geboren wordt uit water (ingewijd in het geloof van de God van Israël) en de Geest (uw geest herschapen door de Geest van God), kunt u het Koninkrijk der hemelen niet binnengaan", was dat logisch.

Dit begrip van de nadruk op de herschapen geest als het 'ticket' naar de hemel, wordt in het hele Nieuwe Testament gezien.

Ik ben niet vergeten dat het onderwerp geestelijke oorlogsvoering is...
Maar we moeten weten vanuit welke positie we strijden - vanuit de loopgraaf of vanuit het feit dat we al gewonnen hebben?
Zodra jouw geest herschapen is door de Heilige Geest - dat wil zeggen je bent geboren door de Geest, ben je nu een burger van de hemel. Je bent een kind van God, want Hij heeft Zijn Geest genomen om jou in Zijn Koninkrijk te doen geboren worden.

"Van nu af aan zal ik niemand meer beoordelen naar aardse maatstaven, want als iemand in Christus is, zijn de oude dingen voorbijgegaan, zie! Alle dingen zijn nieuw geworden, en die alle dingen, zijn van God..." II Korintiërs 5:16-18

"Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten in Christus." Efeziërs 1:3

"...nadat u het woord der waarheid, het evangelie van uw redding, gehoord hebt, nadat u geloofd hebt, bent u verzegeld met de Heilige Geest der belofte..." Efeziërs 1:13

"...dat de ogen van uw verstand geopend zouden worden om te weten welke uitnodiging Hij u gegeven heeft, en wat de rijkdom van die erfenis is voor de heiligen, en zijn buitengewoon grote kracht die gericht is op en voor ons die geloven. Dat is dezelfde macht die Hij in Christus werkte toen

Hij Hem opwekte uit de dood, en Hem plaatste aan Zijn rechterhand in de hemelse gewesten, ver boven alle vorstendom en gezag en heerschappij en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld maar ook in de komende. En Hij (Vader) heeft alle dingen onder zijn voeten gelegd en Hem als Hoofd over alle dingen gegeven aan de gemeente (het lichaam van Christus), die zijn lichaam is, de volheid van Hem die het heelal met zichzelf vervult." Efeziërs 1:18-23

Dit is slechts een begin om te zien wat we hebben en wie we zijn in Christus. We zijn herschapen door de Heilige Geest, we hebben autoriteit om de naam van Jezus te gebruiken tegen demonen, we zijn gezeten in de hemelse gewesten in Christus. We zijn geadopteerd tot de Vader door het offer van Jezus (1:5).

Zodra je je dit realiseert, weet je dat demonen doodsbang zijn voor de christen die weet wie hij in Christus is.

Ik deel vrijelijk dingen van de Heer en engelen tijdens visitaties, als ik 'in de Geest' ben zoals Openbaring 1:10 en 4:2 dat noemt. Maar ik praat zelden over het zien van demonen, hoewel ik er veel heb gezien.

Bijna elke keer dat ik een demon heb gezien, en hij beseft dat ik hem kan zien, rent hij doodsbang weg. Ze zijn doodsbang voor ons. Een uitzondering daarop was een demon die ik eens in een kerk zag, eigenlijk heb ik er een paar van dat soort gezien. Ze lijken een beetje op het personage uit Star Wars genaamd 'Jabba the Hutt'. Groot, slonzig, dik, lui. Telkens voelden ze zich zeker in hun positie in het kerkgebouw.

En elke keer dat ik ze zag waren ze in wat we "voorspoed kerken" zouden kunnen noemen. Hun taak leek te zijn dat mensen trots werden op hun bezit, met luiheid tot gevolg - laat iemand anders de armen, de vertrapten bereiken. "Leer me, maar daag me niet uit om het toe te passen in mijn leven" soort christen. Het soort kerk waar mensen Jezus uitnodigen in hun leven als onderdeel van hun agenda, in plaats van Jezus hun hele wezen te geven.

Deze demonen wisten dat ik ze niet uit het gebouw kon verdrijven omdat de voorganger en de leiding en de mensen hen daar wilden hebben.

Tijdens een bezoek aan de Heer leerde Hij mij hoe demonen in het denken van een persoon komen.
Christenen kunnen geen demonen in hun geest hebben, want die is herschapen door de Heilige Geest. Maar als iemand slechte gedachten koestert, kan hij een punt bereiken waarop een demon zijn gedachten binnendringt en probeert zijn gedachten en emoties over te nemen.

In deze visitatie ging het om een christelijke man die daar gewoon stond, en in de Geest waar de Heer en ik waren, bevond deze man zich in een enorme bol van licht. Het licht werd niet tegengehouden door vloer of plafond of muren. De man bevond zich in een sfeer van licht van ongeveer 3 meter of meer - Gods licht, Gods leven.

Twee demonen liepen rond aan de buitenkant van deze bol van licht, op zoek naar een manier om het denken van deze man te bereiken. De Heer en ik stonden achter hen terwijl de Heer tot mij sprak, want de demonen waren gericht op de man en keken niet eens achter zich om ons te zien.

De Heer sprak over hoe deze man rechtvaardig was
Maar op één gebied had hij een geheime zonde die hij beschermde. Ongeveer elke twee weken, zei de Heer, zou hij gedachten aan zijn vlees onderhouden, en in plaats van zich te disciplineren en zijn aandacht te verleggen, opende hij de deur voor die demonen.

Op dat moment ging een deel van de bol open, als een stuk taart, breed aan de buitenkant en smaller naar het midden toe. Maar het was een opening. Ik zag hoe de demonen zich zijdelings omdraaiden naar de man in die 'plak' om het licht niet te raken. Toen ze dicht genoeg bij de man waren, sprongen ze op zijn schouders en begonnen in zijn oren te praten, en sprongen toen in zijn hoofd om zijn gedachten te bezetten. Toen zondigde de man, toonde berouw, zij sprongen eruit, en de opening in het licht sloot zich weer, met de demonen aan de buitenkant.

Geestelijke oorlogvoering wordt heel persoonlijk als we het hebben over onze wil, discipline en geheime zonden. Maar ik leerde in dat bezoek dat we alle macht, alle autoriteit hebben die we nodig hebben. Als het gaat om persoonlijke geestelijke oorlogvoering, openen we heel vaak de deuren.

De duivel kan ook in ons leven komen door mensen om ons heen, om ons lastig te vallen - en daar gaan we volgende week op in. Tot dan,
zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en e-mail me op cwowi@aol.com

Trench warfare or already won? 1 chase 1,000? 3 of 4
Loopgravenoorlog of al gewonnen? 1 achtervolging 1.000? 3 van 4

Hallo allemaal,
Enkele jaren geleden reed ik door het westen van Kansas, dat bijna zo plat is als een dubbeltje. Voor degenen buiten de VS of Amerikanen die er nooit zijn geweest, Kansas ligt in het midden van de VS, en er worden veel gewassen zoals tarwe verbouwd. Er is 1 belangrijke snelweg, de I-70, die over de hele lengte van de staat van oost naar west loopt, een afstand van 437 mijl, of 703 kilometer. In Centraal en oostelijk Kansas zijn heuvels, maar westelijk Kansas is zo vlak dat je van horizon tot horizon kunt kijken zonder dat bomen of gebouwen het 180 graden zicht op de hemel onderbreken.

De avond viel, het was een onbewolkte avond, en terwijl ik reed keek ik rond naar het onbelemmerde uitzicht van horizon tot horizon. Terwijl de zon onderging, kon ik letterlijk zien hoe de duisternis in het oosten zich naar het westen verplaatste om het land te omhullen. Het was een zeldzaam en ontzagwekkend tafereel. Ik zei in mezelf: "Vader, kijk hoe de duisternis oprukt!" Onmiddellijk antwoordde Hij helder en duidelijk:

"Het is niet dat de duisternis oprukt; het is dat het licht zich terugtrekt."

Die uitspraak van de Vader illustreert de twee kanten van geestelijke oorlogsvoering. De ene kant is angstig, huilend omdat de duisternis in hun perspectief oprukt naar hun leven, het leven van hun geliefden, of de samenleving. Het andere perspectief is dat de duisternis op zichzelf geen macht heeft, want zij rukt slechts op naarmate het licht zich terugtrekt.

Als we het hebben over "geestelijke oorlogvoering", is het belangrijk het perspectief van de Vader in te nemen, om te zien dat de enige reden waarom de vijand in iemands leven oprukt, is omdat ergens, op de een of andere manier, het licht zich van hen heeft teruggetrokken.

De fout die mensen maken
Bijbelleraren en voorgangers zijn er berucht voor om verzen uit hun verband te rukken, ze te verdraaien tot iets dat goed klinkt en dat ze kunnen verkopen. Wanneer zij dat doen met betrekking tot het onderwerp geestelijke oorlogvoering, leidt hun fout ertoe dat christenen geloven dat wat zij doen Schriftuurlijk is, terwijl dat in werkelijkheid niet zo is. Dat betekent dat God niet in de buurt is van hun gebeden, verklaringen en geestelijke oorlogsvoering.

Omdat deze leraren de realiteit van Christus in ons en wat Hij deed aan het kruis en de opstanding niet begrijpen, en hoe wij gezag hebben om die machtigste naam in het universum te gebruiken, moeten zij zich beroepen op verzen uit het Oude Testament, die nu achterhaald zijn omdat wij in een nieuw verbond zijn dat is opgericht op basis van nieuwe en betere beloften (Hebreeën 8:6).

Zij zijn daarom bang dat de duisternis oprukt en leiden anderen in hun angst, waardoor de duisternis oprukt in deze goedhartige mensen.

Bijvoorbeeld: 1 kan er 1.000 op de vlucht jagen en 2 kunnen er 10.000 op de vlucht jagen.
Deze leer is zo algemeen dat hele generaties christenen denken dat hun begrip hoofdstuk en vers is. Namelijk dat zij met iemand kunnen bidden om hun macht tegen demonen te vermenigvuldigen.

Het vers in kwestie is Deuteronomium 32:30: "Hoe zou 1 er 1.000 kunnen najagen en 2 er 10.000 op de vlucht drijven, tenzij hun Rots hen had verkocht en de Heer hen prijsgegeven had".

Deuteronomium betekent 'woorden', en is het afschrift van Mozes die het verhaal van de geboorte van Israël vertelt aan hen die in de woestijn geboren zijn tijdens hun 40-jarige zwerftocht.

Omdat zij die uit Egypte kwamen binnen een paar maanden de Heer 10 keer hadden geweigerd, gaf Hij hun wat zij Hem vertelden te willen - sterven in de woestijn. "Waarlijk, gelijk Ik leef zegt de Here, gelijk gij tot Mij gezegd hebt, zo zal Ik u geven; uw lichamen zullen in de woestijn vallen..." (Numeri 14:2, 28-29)

Hier in Deuteronomium 32 vertelt Mozes dit alles aan de kinderen van hen die in de woestijn stierven. Mozes staat op het punt te sterven, en deze jonge mensen moesten horen wat er met hun ouders was gebeurd. Zij moesten weten waarom de vijanden van Israël succes hadden; Het was omdat Hij, nadat zij 10 keer koppig weigerden te geloven, gedwongen was hun ouders te geven wat zij eisten: Sterven in de woestijn. (Ze konden niet terug naar Egypte op dit punt)

Het is binnen die context dat Mozes zegt in 32:30: "Hoe kon één enkele vijand duizend van hen achtervolgen, en twee tienduizend op de vlucht jagen, tenzij hun Rots hen had verkocht (aan hun eigen ongeloof), tenzij de Heer hen had ingesloten - hun pogingen had beperkt om het op eigen houtje te doen?"

Het vers gaat over hoe de vijand zegevierde over de ongelovige generatie: Hoe 1 vijand 1.000 Israëlieten deed vluchten van schrik en 2 vijand 10.000 Israëlieten deed vluchten omdat zij God in de steek lieten, die hen uiteindelijk had overgegeven aan hun ongeloof en de gevolgen daarvan.

Maar een of andere prediker nam jaren geleden het eerste deel van dat vers, en dacht dat het zou 'preken'. Zo werd een verkeerde doctrine geboren, die uiteindelijk een leerstuk werd in het fundament van vele christenen - en zij vragen zich af waarom hun inspanningen zo machteloos zijn. God is Waarheid, en zij zijn voorgelogen, door te geloven dat dat vers iets zegt wat het niet zegt. Dus God is er niet in.

Er zijn veel van zulke valse leerstellingen die goedbedoelende christenen hebben geloofd. Maar de Heilige Geest is niet in dwaling want Hij is de Waarheid, dus die mensen voelen zich geestelijk machteloos en hebben geen idee waarom.

Trekt de duisternis op of trekt jouw licht zich terug omdat je al die jaren dwaling hebt geloofd?

Volgende week, wat het Nieuwe Testament zegt over geestelijke oorlogvoering...tot dan, zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en e-mail me op cwowi@aol.com

Trench warfare or having already won? Using our authority against us 4 of 4
Loopgravenoorlog of al gewonnen? Ons gezag tegen ons gebruiken 4 van 4

Hallo allemaal,
Vandaag deel ik een deel van een bezoek dat ik tientallen jaren geleden met de Heer had, maar die mijn leven heeft veranderd. Ik deel het zelden omdat het persoonlijk is en sommige van de vragen die ik Hem stelde waren het gevolg van gebeurtenissen in mijn familie en in de families van mensen dicht om mij heen. Maar ik zal een deel ervan delen.

Ik had nagedacht over Mattheüs 28:18:
"Mij is alle macht (gezag) gegeven in hemel en op aarde, gaat daarom.."

Het Griekse woord dat in sommige versies vertaald wordt als 'macht' is eigenlijk 'autoriteit', of exousia. Jezus zei;
"Mij is alle gezag gegeven in hemel en op aarde, gaat daarom heen en onderwijst alle volken...".

Het verschil tussen macht en gezag is te zien bij een politieagent. Het pistool dat hij draagt is macht, maar het verkeer stopt of gaat wanneer hij zijn hand omhoog doet met gezag. Wanneer agenten

aanwijzingen geven aan het verkeer is het niet iets in henzelf dat het verkeer tegenhoudt, maar dat zij het gezag van de overheid hebben om mensen te laten gehoorzamen.

Alle gezag werd door de Vader aan Jezus gegeven, daarom moeten wij discipelen maken. Waarom 'daarom'? Omdat wij in Hem zijn en Hij in ons, zijn wij degenen die Zijn gezag op aarde moeten uitoefenen.

Zoals een politieagent gezag heeft om macht te gebruiken, zo hebben ook wij gezag om de macht van God te gebruiken. En zoals bij een politieagent zowel gezag als macht aanwezig moeten zijn, zo moeten ook wij christenen leven in zowel het gezag van de Heer als in staat zijn de macht van de Vader (door Zijn Geest) te gebruiken waar Hij dat wil.

Het is de macht (kracht) van de Vader door Zijn Heilige Geest waar gezag mee gepaard gaat. Woord en Geest komen overeen, dus al heb je gezag om Zijn naam te gebruiken, je moet dat doen in teamverband met de Heilige Geest, die de kracht is. Jezus zei dat Hij demonen uitdreef door de Geest - de Heilige Geest is de kracht die daadwerkelijk het werk doet.

Je kunt de naam van Jezus zo vaak uitspreken als je wilt, en je hebt de autoriteit om dat te doen, maar tenzij de Heilige Geest zich bij die woorden aansluit, zal er niets gebeuren. Als de Geest zich bij de Naam voegt, is er maar één vermelding van die Naam nodig om de kracht van God in die situatie los te laten.

Daarom neem ik de tijd als ik voor iemand bid. Daarom gaan we in onze conferenties uiteen in kleine kringen van 6 of 8 personen, zodat voor iedereen kan worden gebeden en we de tijd kunnen nemen te wachten, zodat allen de gezindheid van de Vader kennen en daardoor weten hoe Zijn Geest zal werken voor degene die gebed ontvangt.

Ik train mensen om eerst de wil van de Vader te bepalen, daar waar de Heilige Geest beweegt, voordat we de naam van Jezus in het gebed gebruiken voor iemand. Je kunt ook zien hoe weinig geloof in de Naam iemand heeft, of hoe afgestompt ze zijn voor de Geest als ze er meteen in springen met veel woorden die krachtig en vol verklaring klinken. En je ziet het als ze bidden en Zijn naam meerdere malen gebruiken en/of verschillende religieuze formules gebruiken, alsof ze de kracht kunnen vergroten. Het is heel eenvoudig: Als je door de Geest weet wat de Heer wil doen, beveel dan gewoon met die Naam van Jezus en het zal gebeuren. Kort, eenvoudig, krachtig, want de Heilige Geest doet het werk.

Mijn vraag, eerder in het bezoek over Jezus die alle autoriteit heeft zoals Hij zei in Mattheüs 28:18, was waarom de Vader toestaat dat kinderen in verschrikkelijke gezinnen worden misbruikt, verwaarloosd, zelfs verwond of erger. Als Hij alle gezag heeft, waar is Hij dan als kinderen zo lijden?

Hij antwoordde onmiddellijk: "De Vader schiep het gezin en delegeerde het gezin aan de mensheid. Het was de bedoeling dat het gezin de belangrijkste manier zou zijn waarop de kennis van Zijn wegen over de aarde zou worden verspreid. (Er zijn vele OT- en NT-verzen die dit aantonen) Omdat het gezin gedelegeerd gezag is, worden wij uit vele gezinnen buitengesloten omdat zij ons noch de wegen van de Vader willen."

"De Vader moet vaak wachten tot dat kind begint op te groeien en buiten de gezagsstructuur van het gezin komt, daarom komen velen tot Mij als ze in hun tiener- of studentenjaren komen. Zelfs als zij Mij als jong kind te midden van zo'n gezin leren kennen, word ik beperkt door het gezag van het gezin. Soms is hun geloof alleen tussen ons, omdat niemand anders in het gezin met Mij wandelt. In andere situaties wordt het, zodra een kind zelfstandig begint te worden, wettelijk mogelijk en juist voor de Vader om die kinderen te zoeken, te troosten, hen beginnen te genezen, en om hen tot Zich te trekken. Wij zullen niet de schuld krijgen. Op die dag zullen allen zien dat alles wat wij doen rechtvaardig en juist is, zodat niemand een beschuldiging tegen ons kan inbrengen."

Na enige discussie hierover, hoe Hij de gezagsstructuur moet respecteren die Hij aan de mensen heeft gedelegeerd en aanverwante zaken, gaf Hij vervolgens verder commentaar:

"Ik heb alle gezag in hemel en op aarde, en jullie zijn in Mij, daarom hebben jullie gezag op de aarde. Satan heeft geen gezag. Hij krijgt mensen zover dat ze hem hun gezag geven, en vervolgens gebruikt hij hun gezag tegen hen. Wat je in de wereld ziet, en zelfs bij mijn volk, is de opeenstapeling en het toppunt van jaren en vaak decennia waarin mensen hem hun gezag gaven, dat hij tegen hen gebruikte, tot de onderwerping van zelfs hele volkeren." In veel gevallen zijn er meerdere generaties opgegroeid die Satan hun autoriteit hebben gegeven, denkend dat het leven nu eenmaal zo is, tot slavernij van hele families, generaties en naties. Wanneer iemand opnieuw geboren wordt, wordt het leven een reis om het gezag terug te nemen dat zij eerder (onwetend) aan Satan hadden gegeven").

Plotseling zag ik het. De wil van ieder mens is soeverein. In Christus zijn wij in Hem en Hij in ons, en wij leven binnen Zijn gezag. Jezus heeft alle autoriteit. Maar de vrije wil gaat boven alles. Als wezens met een vrije wil kunnen we onze autoriteit geven aan wie we willen - God of de duivel. God gebruikt onze wil en ons gezag in Hem om ons te verbeteren, maar de duivel gebruikt ons gezag tegen ons om ons te treiteren en te vernietigen.

De vrije wil van een mens is groter dan God en de duivel. Noch God, noch de duivel kunnen iemand iets laten doen. Ik heb vaak de illustratie gebruikt van miljoenen mensen die God niet kennen en die hun verslavingen gewoon door hun wil overwinnen. Christenen zijn uit het oog verloren dat zij alleen maar een ruggengraat hoeven te kweken, een sterke wil, om de duivel te overwinnen. Jouw wil is sterker dan welke demon dan ook. Jezelf kennen en eerst je wil bepalen, voordat je ooit in de verleiding komt, is de sleutel tot een overwinnend leven. Wanneer je jezelf goed genoeg kent en je ook de Vader goed genoeg kent, zal het zijn dat je het haat om de lieflijke Aanwezigheid van Zijn Geest te breken door de grief van de zonde. Dan wordt het beschermen van die Aanwezigheid allesbepalend voor je; wanneer de zonde je verleidt zul je in staat zijn te zeggen: "Zo ben ik niet, dat ben ik niet", en dan gaat het weg.

Alles wat we in Christus hebben voegt zeker kracht toe aan de vastberadenheid van ons besluit om het bolwerk van de duivel in ons leven te breken, maar de kern is dat we moeten besluiten dat we ___ niet meer zullen doen. Je kunt niet proberen verleiding te weerstaan als je heimelijk in je hart weet dat je het wilt. Het vlees is altijd in staat om te zondigen, maar wij moeten het vlees beheersen en het vertellen wat het wel en niet mag doen.

Over verslaving wordt vaak gezegd
Niemand kan de verslaafde helpen totdat en tenzij hij besluit dat hij hulp wil. Om het te zeggen zoals Paulus deed in Efeziërs 2:3: zondaars zondigen omdat zij van nature "kinderen des toorns" zijn. Dat betekent dat zondaars zondigen omdat het hun natuur is; christenen zondigen omdat het hun keuze is.

Zodra wij onze wil bepalen, reageert de hemel of de hel dienovereenkomstig; als we onze wil bepalen, en als we weten dat Hij die in ons is, groter is dan die in de wereld is. En we weten dat we gezegend zijn met alle geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten in Christus. En we weten dat we deel uitmaken van een koninklijk priesterschap, eerst aangenomen en vervolgens geboren in de familie van de koning - dan zul je niet denken dat je een of andere formule moet zoeken om je zonden of de zonden van je voorvaderen te overwinnen.

Je zult beseffen dat Christus werkelijk in jou woont, en dat je werkelijk rechtstreeks tot de Vader kunt gaan om barmhartigheid en genade te ontvangen in tijd van nood. Je zult beseffen dat je de autoriteit hebt gekregen, gesteund door de macht van de Vader, om demonen uit je leven weg te bevelen.

Formules worden achterhaald. Wanneer wij geestelijk strijden tegen autoriteiten en overheden, doen wij dat vanuit het perspectief dat wij al gewonnen hebben - wij hebben alle gezag over hen omdat Christus in ons alle gezag heeft. Ons leven bouwt zich op: Van de eerste pogingen om gezag terug te nemen dat we onwetend aan de duivel hadden gegeven, tot het sluiten van openingen voor de duivel, omdat al ons gezag nu gericht is op de dingen van het Koninkrijk van God.

Kunnen demonen verleiding brengen? Ja. Kunnen demonen mensen uitlokken om je aan te vallen? Ja. Maar als jouw wil vaststaat, en de demonen die je kennen en jou in de loop der tijd hebben gadegeslagen, weten dat jouw wil vaststaat en je er geen belang bij hebt om te zondigen, wanneer jij jouw autoriteit uitoefent en die Naam boven alle namen gebruikt, zal de kracht van de Vader je steunen en die demonen overwinnen, waardoor elke aanval slechts voor een korte tijd is.

Godsvrucht wordt dominant, en het leven, hoewel gevuld met uitdagingen, wordt zegevierend geleefd....

Volgende week een nieuw onderwerp....Hoop dat deze inzichten je hebben kunnen helpen,
Zegen,
John Fenn/wk/ak
cwowi.org en e-mail mij op cwowi@aol.com

Final thoughts on spiritual warfare – 8 oktober 2022.
Laatste gedachten over geestelijke oorlogvoering - 8 oktober 2022.

Hallo allemaal,
Enkele laatste, zeer praktische gedachten over geestelijke oorlogsvoering.

Demonen kunnen je gedachten niet lezen
Demonen en zelfs Satan zelf, zijn slechts individuen. Ze kunnen onze gedachten niet lezen. Voor mensen die geleerd hebben op te passen voor de duivel, is de vraag of demonen onze gedachten kunnen lezen, belangrijk. Zij kunnen het zelfs moeilijk vinden te geloven dat demonen hun gedachten niet kunnen lezen.

En demonen kunnen tongen verstaan, omdat wij de talen van de aarde en de hemel spreken. Maar wat maakt het uit? We bidden tot de Vader, dus wat kan het ons schelen wie kan verstaan wat we bidden? Als je beseft dat demonen geen gezag hebben in je leven, zal het je niet veel kunnen schelen wat een demon wel of niet weet of begrijpt - ze zijn onbelangrijk en niet relevant. Christus in mij is het enige dat telt.

Bijvoorbeeld: Hoeveel openbaring van God had jij, hoeveel wist jij voordat je wedergeboren werd? Het antwoord is: heel weinig. Pas nadat jouw geest was herschapen door de Heilige Geest werden de dingen van God plotseling zinvol voor je. Dat komt omdat je daarvoor in duisternis was, vervreemd van God, met heel weinig openbaring. Maar eenmaal in het gezin werden de waarheden van de Vader geopenbaard.

Stel je nu wezens voor die duizenden keren in grotere duisternis verkeerden dan jij vroeger was.
Als jij als mens geen licht van God in je leven had, geen persoonlijke openbaring van de dingen van God, hoeveel meer in het donker en onwetend denk je dat demonen zijn? Ze kunnen je gedachten niet lezen.

Daarom hebben we soms vreemde gedachten en vreemde verleidingen die nergens op slaan - ze hebben geen idee wat we denken, dus gooien ze er maar wat op los om te zien of we iets ervan oppakken en daar over gaan denken. Verder zijn veel demonen al generaties lang in de buurt van families. Op dezelfde manier waarop de Vader ons engelen geeft om leiding te geven, is Satans perversie dat demonen aan families kunnen worden toegewezen, en ze zijn wat de Bijbel "vertrouwde geesten" noemt. Vertrouwd omdat ze in een familie zijn geweest, vaak al generaties lang, en door de decennia heen het ene lichaam na het andere hebben gebruikt.

Ze weten dus door observatie wat je gestrest of bang maakt, niet doordat ze je gedachten kunnen lezen. Relax, ze zijn niets om bang voor te zijn – te weten dat zij niet weten wat je denkt, dat ze alleen maar kunnen raden wat je denkt omdat ze je kennen en jou of je familie jarenlang hebben geobserveerd, zou je niet moeten storen.

Daarom is wat we zeggen en doen zo belangrijk. Ze observeren ons. Door je woorden onthul je je hart. Net zoals jouw woorden je wil aan een ander onthullen, beperken of geven je woorden ook informatie aan demonen, waardoor ze kunnen handelen, of weglopen in het besef dat er bij jou niets voor hen is.

Drijf ze uit

Jezus zei eenvoudigweg: drijf demonen uit. Hij ging er niet naar op zoek, maar wanneer iemand Zijn pad kruiste die een demon had, gebood Hij ze weg te gaan. Hetzelfde zien we in het boek Handelingen.

Er is slechts één vermelding van iemand die met een demon praat, en dat was Jezus, die sprak met de baas-demon, Legioen, in Marcus 5. Dat was alleen om vast te stellen wie de baas was over die duizenden demonen die die persoon had, zodat Hij ze kon uitdrijven. Bedieningen die regelmatig met demonen praten zijn uit balans, want er was slechts die ene keer in het NT dat dit gebeurde, en dat was door de Heer, om specifiek te weten te komen wie de baas was over die duizenden.

Je kunt iemands vrije wil niet terzijde schuiven
In Mattheus 15:22 wordt Jezus door een moeder gevraagd om haar dochter te genezen/bevrijden. In Lucas 9:38-42 zoekt een vader genezing en bevrijding voor zijn zoon, in het Grieks 'jongen', wat jonger is dan een tiener.

In de Joodse traditie (in de Mishnah, de mondelinge wet), die zelfs teruggaat tot 500 voor Christus, staat dat een ouder verantwoordelijk is voor de daden van een kind totdat het 13 jaar is (soms 12 voor meisjes). Die volwassenwordingsceremonie voor een jongen heet een 'bar mitswah', en 'bat mitswa' voor een meisje. Het is gebaseerd op het begin van de puberteit.

Veel ouders, waaronder Barb en ik, ontdekten dat de Heer ongeveer hetzelfde principe volgt. Ik herinner me dat ik een van mijn zonen de handen oplegde en de koorts gebood te verdwijnen toen hij nog jong was. Er gebeurde niets, wat ongewoon was. Toen ik de Vader vroeg waarom, zei Hij me eenvoudigweg: "Hij weet genoeg en is oud genoeg om op zijn eigen geloof te staan. Hij is nu verantwoordelijk."

Als je een tiener of volwassen kind hebt, en ze wandelen niet met de Heer
Zelfs als ze dingen doen waarvan je ziet dat er demonen bij betrokken zijn, is je autoriteit zeer beperkt. Je kunt voorbede voor hen doen, en zelfs de demonen van hen gebieden weg te gaan, maar als zij willens en wetens zo leven, hoeven de demonen jou niet te gehoorzamen. Je geliefde kan hoogstens voor een tijdje verlichting krijgen, maar als de demonen terugkeren en ze zich opnieuw gewonnen geven, begint de cyclus opnieuw.

Misschien is dat de reden waarom Paulus' gebeden in Efeziërs 1:17-19, 3:14-20, en Colossenzen 1:9, allemaal te maken hebben met het feit dat de Vader mensen wil bereiken en in hun hart wil werken, niet door demonen in hun leven te bestraffen. Uiteindelijk moet bevrijding beginnen in het hart van iemand - die moet eerst de demonische invloed afwijzen die in die gewoonte, die verslaving, die zonde zit. Er is in het NT geen gebed van voorbede voor anderen te vinden waarbij demonen uit iemands leven worden geworpen; het gaat er altijd om hoe zij gesterkt kunnen worden in de Heer, en ze Zijn roeping voor hen kunnen zien.

Het lichaam van Christus in Efeze was vóór Christus betrokken bij diep occulte praktijken (in Handelingen 19 staat dat zij hun boeken over het occulte verbrandden toen zij tot de Heer kwamen). We zouden dus verwachten dat Paulus in zijn brief aan de Efeziërs uitgebreid over demonen zou schrijven - maar dat zien we niet. In plaats daarvan zien we gebeden die vragen dat de ogen van hun verstand worden geopend, dat ze worden gesterkt door de Geest van de Vader in hun innerlijke mens, enzovoort. Die gebeden zijn gericht op Christus in hen en het wandelen in wie zij in Christus zijn.

Persoonlijke zonde en demonische invloed
Romeinen 13:14 zegt: "Trek de Heer Jezus aan, en maak geen voorziening voor het vlees, om de begeerten daarvan te vervullen."

De duivel krijgt veel vaker de schuld voor de persoonlijke zonden van gelovigen dan waarvoor hij verantwoordelijk is. Er wordt hier door Paulus geen demon genoemd: hij zegt dat je geen voorziening voor je vlees moet maken. Het Grieks van Romeinen 13:14 voor 'voorziening' is het woord 'pronoia', van 'pro' wat betekent vóór, of vooruit, en 'noia' wat betekent 'denken'. Letterlijk dus: "Doe de Heer Jezus aan, en bedenk niet van tevoren hoe je de begeerten van het vlees zult vervullen".

Demonische aanval in de slaap

Niet alle dromen zijn geestelijk, vele zijn het product van stressvolle levens en de zorgen van deze wereld. Maar soms strijden mensen in hun slaap tegen demonen. Al vroeg in de bediening merkten we dat mensen die seksueel of anderszins misbruikt waren (verbaal of fysiek) in hun slaap met demonen streden.

Bijvoorbeeld, als een man zijn dochter molesteerde, of een jongen gemolesteerd werd door een oom of oudere jongen uit de buurt, of dat soort dingen, zullen de demonen die deze aanvallers motiveerden vaak proberen het slachtoffer te blijven lastigvallen, vaak in hun slaap.

Ik heb hier geen hoofdstuk en vers over, alleen ervaring. Demonen zoeken mensen zodat ze hun invloed kunnen uitbreiden; of wanneer de dader sterft, blijven die demonen zonder invloed achter, dus zullen ze de slachtoffers van de dader opzoeken. Vaak leeft de dader nog, maar het meisje of de jongen is nu opgegroeid en uit die gezagsstructuur (zoals familie, of een sociale club zoals Scouting) die de deur opende voor de demonen, dus zullen de demonen het slachtoffer zoeken om te proberen gezag te krijgen in hun volwassen leven. Vaak is dat in hun dromen - ik weet niet hoe het werkt dat ze 's nachts treiteren, maar ik heb het talloze malen gezien.

Nogmaals, bepaal je wil.
Bestrijd ze in de naam van Jezus, zelfs in je slaap, en gebruik Zijn naam, en ze zullen spoedig geen plaats meer vinden en je met rust laten. Als dit jarenlang doorgaat, heeft de ervaring geleerd dat het slachtoffer soms de schade die hem is aangedaan niet volledig heeft verwerkt, zodat de wond openblijft en dus ook de deur voor die demonen om hen te treiteren. Soms ook niet. Soms zijn de demonen wilskrachtig en proberen ze het herhaaldelijk. Maar je moet je wil laten gelden als sterker en vaster, en ze zullen weggaan. Eerst zullen de aanvallen minder worden, dan zitten er maanden tussen, alsof ze af en toe terugkomen, gewoon om te testen of er iets met je veranderd is. Maar als iemands wil vaststaat, zullen die demonen het op een gegeven moment opgeven, zelfs als die persoon nog de verwonding van zijn ziel moet verwerken.

Het is een groot onderwerp en mijn lessen in deze ruimte zijn niet bedoeld om grondig te zijn over welk onderwerp dan ook, maar ik hoop dat ze nuttig zijn en stof tot nadenken geven.

Volgende week een nieuw onderwerp, tot dan, zegen,
John Fenn/wk/ak
cwowi.org en e-mail me op cwowi@aol.com